

С усмивка в 4-то

Брой 23, СЕПТЕМВРИ 2014 г.

15 септември - в календара тази дата не е отбелязана като празник, но едва ли има българин, който да не я посреща по особен начин.

4.ОУ „Професор Джон Атанасов“ за поредна година гостоприемно посрещна своите възпитаници. Природата

направи реверанс към малките ученици, дъждът временно спря и дворът се изпълни с детска глъч. След изпълнението на химна на 4-то от хора на

училището г-жа Галина Шипкалиева – директор на 4-то ОУ, в своето обръщение подчерта ролята на първия учебен ден за всички нас и ни пожела нови успехи през учебната 2014/2015 година. Поздравително слово поднесе и зам.-кметът на район „Искър“ г-н Петър Моллов. След благословията на отец Владимир и песните на участниците в концерта, под звуците на „Върви, народе, възродени“ първолаците прекрачиха училищния праг. По-големите ученици ги последваха с вълнение и трепет.

На добър час и успешна учебна година, уважаеми колеги, скъпи ученици и първолачета!

Мозъкът е компютър, който е винаги с теб

Световноизвестният писател Умберто Еко публикува в италианско списание писмо до своя внук. В него 82-годишният мъдрец, без да използва наставнически тон, дава ценни съвети на младото поколение.

Мили мой внуко,

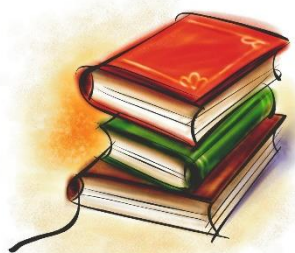
...искам да ти дам само един съвет, който може да ти бъде полезен на практика още сега, когато се занимаваш с айпада си. Няма да те съветвам да изоставиш това занимание от страх да не почна да изглеждам глупав старец. Самият аз също ползвам таблет.

Но бих искал да говоря с тебе за болестта, която порази твоето и предишното поколение. Говоря за загубата на паметта. Истина е, че ако ти поискаш да узнаеш кой е Карл Велики или къде се намира Куала Лумпур, можеш да натиснеш копчето и веднага да научиш всичко това от интернет. Прави го, когато ти е необходимо, но щом го узнаеш, се постарай да го запомниш, за да не го търсиш повторно, когато тези знания ти потрябват пак, например в училище. Лошо е, че убеждението, как компютърът може във всеки момент да ти отговори на въпросите, убива желанието да запомниш информацията.

Паметта е като мускулите на краката. Ако спреш да я упражняваш, тя ще закърнее и ти (нека говорим без увъртания) ще се превърнеш в идиот.

Ето рецептата ми. **Всяка сутрин учи някакво кратко стихотворение**, както караха нас да правим в детството. Могат да се правят и състезания с приятели за най-добра памет. Ако не ти харесва поезията, можеш да запаметяваш съставите на най-добрите футболни отбори, но трябва да помниш не само играчите на римските отбори, а и съставите на други отбори. Състезавайте се в това кой най-добре помни съдържанието на прочетените книги. Това изглежда игра. То наистина е игра, но ще видиш, че главата ти ще се напълни с персонажи, с истории и най-различни спомени. Ще попиташ защо някога са наричали компютъра електронен мозък. То е, защото той е бил замислен по образа на твоя (нашия) мозък, но в човешкия мозък има повече връзки, отколкото в компютъра. Имай предвид, че можеш да тренираш паметта си не само с помощта на книгите и списанията, но и с помощта на интернет. Мрежата е предназначена не само да бърбиш с твоите приятели, но и за да изучаваш световната история.

Мозъкът е такъв компютър, който е винаги с тебе, и възможностите му нарастват в резултат на упражненията, а твоят персонален компютър след продължително използване губи скорост и след няколко години употреба му трябва замяна. Пък мозъкът ти може да ти служи до 90 години. И на 90 години, ако го упражняваш, ще помниш повече, отколкото днес. Освен това е безплатен. (Писмото е със съкращения)

Сълзите на Учителя

(древна притча)

В края на шестия ден от Сътворението Господ сътворил Учителя.

– Но той прилича досущ на хората – зашушукали ангелите около него.

Господ се усмихнал и рекъл:

– Приликата е само външна. Този модел има страхотни характеристики и е уникален като разработка. От него хората ще научат това, което не знаят и не могат.

Той ще е техният пример, водач и опора, без дори да е нужно те да осъзнават това. Той преподава жизненоважна информация, нужна на всеки човек, за да оцелее и да се чувства щастлив, ще се грижи за децата, както родителите им се грижат за тях, и ще им отделя повече внимание и обич, отколкото отделя на собствените си деца.

Ще умее да прави хиляди неща за доброто на учениците си, да ги уважава и учи, но и да е близо до тях, да ги разбира и утешава.

Ще бъде вежлив, усмихнат, спокоен и справедлив, въпреки че ежедневно ще бъде критикуван, хулен и лъган.

Винаги ще дава на хората повече, отколкото ще получава, и ще е щастлив от това.

– Но това е изумително – възкликнали ангелите. И изработката е божествена.

Но защо в очите му има някога влага? Не е ли това някакъв недостатък?

– Това не е влага – отвърнал им Господ. Това са сълзи.

– Сълзи? – зачудили се те. Не е ли това все пак недостатък на творението Ти? За какво са тези сълзи?

– Сълзата е израз на радостта и гордостта да видиш как децата постигат и най-малката цел, която са си поставили.

Тя е за самотата и страховете им, когато се отделят от семейството, тя е за съпричастността към чувствата на родителите и техните опасения за бъдещето на децата им.

Сълзите идват от болката да се чувстваш безсилен да промениш някого, който греша, и от разочарованието, което знаеш, че рано или късно ще те сполети.

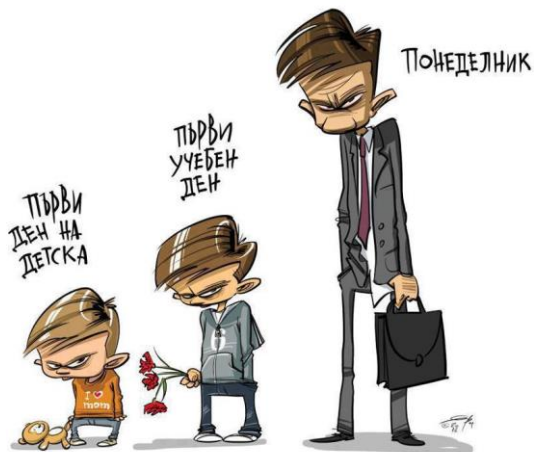
Тези сълзи често се появяват по време на раздяла, когато учителят е бил с един клас цяла година или поредица от години и идва ред да ги изпрати нагоре, към следващото стъпало, което трябва да преодолеят.

А той ще посрещне новите деца, за да им даде всичко, на което е способен.

– Тези сълзи... са гениална идея – възкликнали ангелите!

– Да, но не са моя заслуга – отвърнал Създателят!

МАЛКО УСМИВКИ

Иванчо пита в аптеката:
- Имате ли някаква надеждна упойка?
- Момче, какво те боли?
- Все още нищо, но баща ми е на родителска среща.

***

Едно от най-страшните неща, които човек чува през живота си:
"И така, на дъската да излезе номер..."

Петърчо тръгнал на училище. Първия учебен ден учителката го попитала:
- Знаеш ли как се брой?
- Едно, две, три, четири, пет, шест, седем...
- А повече знаеш ли?
- Осем, девет, десет, вале, дама, поп, асо...
***

Иванчо:
- Тате, днес имам двойка?
- Защо така, бе? Какво не си научил този път?
- Напротив, всичко си казах! Учителката попита какво са Слънчев бряг и Плиска и аз веднага отговорих „коняци“...
- Е, добре де, а не се ли сети, че са градове?!?
- Абе, и на мен ми се стори странно в час по география да говорим за алкохол, ама на!

Вестникът е към клуб „Училищни медии“ с ръководител Силвия Костадинова.

